

Stede, og den stadig tiltagende Arbejdsløshed skulde bevirke, at der blandt Arbejderne blev alt for mange Skatterestanter, og navnlig vilde det være urimeligt af den Grund, at de paagældende vilde miste deres kommunale Valgret. Det foreliggende Lovforslag vil raade Bod herpaa. Jeg hilser det derfor med Glæde og kan paa mit Partis Vegne anbefale det til hurtig Behandling og Vedtagelse her i Tinget. Jeg tvivler ikke om, at selv om dette Lovforslag ikke blev gennemført, vilde de fleste Kommunalraad eftergive Skatterestancer, men der skulde i saa Tilfælde foreligge Andragender og anstilles Undersøgelse i hvert enkelt Tilfælde. Man ønsker dette Lovforslag gennemført for derigennem at lette Sagen. Jeg forstod ikke rigtig de Udtalelser, den ærede Ordfører for Partiet Venstre (Klaus Berntsen) fremsatte angaaende dette Punkt, thi det, der her er Tale om, er jo kun at give en Bemyndigelse til de kommunale Raad, og jeg synes, man maa have den Tro til Kommunalbestyrelserne, at de vil vide at skønne rigtigt ved Afgørelsen af disse Spørgsmaal. Der er jo her kun Tale om Eftergivelse af Skatten, for at de paagældende Skatteydere ikke skal miste deres kommunale Valgret.

Jeg tillader mig at anbefale Lovforslaget til Tingets Velvillie.

Indenrigsministeren (Rode): To Partier har gennem deres Ordførere givet Lovforslaget deres Tilslutning. Af de to andre Partier har kun det ene udtalt sig, og dette Parti stillede sig jo noget tvivlende gennem de Udtalelser, der fremkom fra det ærede Medlem fra Assens (Klaus Berntsen). Det ærede Medlem var betænkelig ved, at Kommunerne fik Lov til at eftergive en Skat, samtidig med at de, der saaledes fik eftergivet deres Skat, bevarede deres Valgret. Jeg maa tværtimod hævde, at det er en fuldkommen Nødvendighed, at en saadan Ordning gennemføres, thi naar Arbejdsløsheden skyldes de Tilstande, vi netop har drøftet saa udførligt, Verdensforhold, som fremkalder den fortvivlede Tilstand, at mange ikke kan faa Arbejde og følgelig savner Arbejdsindtægt, kan man aldeles umuligt lade dette influere paa vedkommendes borgerlige Rettigheder og deres Adgang til vedblivende at være kom-

munale Vælgere, ligesom da de havde Arbejde. Jeg beklager derfor meget den Andtydning, der laa i den Udtalelse, der kom fra det ærede Medlem fra Assens, om en modsat Opfattelse. Det ærede Medlem sagde, at det ikke for den enkelte har nogen Betydning, om han faar denne lille Skat eftergivet, men jeg tror, at den enkelte, som er i den Tilstand at være arbejdsløs, vil ræsonnere anderledes og vil sige, at det kan have Betydning for ham, fordi hver eneste Øre har Betydning for ham. Om det har nogen Betydning for Kommunen, maa den jo efter dette Lovforslag selv skønne over. Om det har saa stor Betydning, at den ikke vil eftergive Skatten helt, men kun nedsætte den, maa den efter dette Lovforslag selv skønne over. Jeg kan vanskeligt forstaa, at det ærede Medlem nærer Betænkeligheder ved at give Kommunalbestyrelserne en saadan Myndighed til at skønne frit over, om de vil eftergive denne Skat. Thi det er jo rigtigt, at Kommunen har Adgang til at gøre det, naar den tager hvert Tilfælde for sig, naar den efter at have modtaget et Andragende undersøger Tilfældet. Jeg kan ikke tro, at det ærede Medlem vilde have, at saadanne Eftergivelser skulde medføre, at vedkommende mistede sin kommunale Valgret i den nuværende Periode. Men det, Lovforslaget tilsigter, er at lette Kommunerne at træffe en saadan Bestemmelse, at fri dem for i hvert enkelt Tilfælde at skulle undersøge paa den Maade, det ellers efter Lovgivningen vilde være nødvendigt. I den store Lockouts Tid har dette Spørgsmaal foreligget for Indenrigsministeriet, hvilken Beføjelse Kommunen havde, idet der var en Bykommune her i Landet, Ringsted Kommune, som havde eftergivet de lockoutede Arbejdere deres Kommuneskat for den Tid, Lockouten varede, og der blev den Gang Anledning til en Undersøgelse af, hvorvidt Lovgivningen hjemlede en saadan Eftergivelse for visse Grupper af Arbejdere. Man naaede til det Resultat, som vistnok ogsaa er uomstødelig rigtigt efter Lovgivningens hele Karakter, at dette ikke lod sig gøre. Men akkurat det samme er det, man kunde vente nu vilde komme til at foreligge, at en Kommune kunde ønske at træffe en samlet Beslutning om, at de og